

Vec C-133/22

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

28. február 2022

Vnútroštátny súd:

Bundesgerichtshof

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

10. február 2022

**Žalovaná, navrhovateľka podávajúca vzájomný návrh a navrhovateľka
v konaní o opravnom prostriedku „Revision“:**

LACD GmbH

**Žalobkyňa, odporkyňa v konaní o vzájomnom návrhu a odporkyňa v konaní
o opravnom prostriedku „Revision“:**

BB Sport GmbH & Co. KG

Predmet konania vo veci samej

Práva spotrebiteľa – Smernica 2011/83/EÚ – Hľadiská zmluvného práva pri predaji tovaru – Smernica 2019/771/EÚ – Záručný list – Požiadavky – Andere als die Mängelfreiheit betreffende Anforderungen [iné požiadavky, ktoré nie sú súčasťou zákonnej záruky] – Andere nicht mit der Vertragsmäßigkeit verbundene Anforderung [iná požiadavka, ktorá nie je súčasťou zákonnej záruky] – Okolnosti spočívajúce v osobe spotrebiteľa – Zistenie na základe objektívnych okolností

Predmet a právny základ prejudiciálneho konania

Výklad práva Únie, článok 267 ZFEÚ

Prejudiciálne otázky

1. Môže ísť o iné požiadavky, ktoré nie sú súčasťou zákonnej záruky, v zmysle článku 2 bodu 14 smernice 2011/83/EÚ a o iné požiadavky, ktoré nie sú súčasťou zákonnej záruky, v zmysle článku 2 bodu 12 smernice (EÚ) 2019/771, keď sa povinnosť poskytovateľa záruky viaže na okolnosti spočívajúce v osobe spotrebiteľa, najmä na jeho subjektívny postoj k predmetu kúpy (tu: spokojnosť s predmetom kúpy ponechaná na ľubovôli spotrebiteľa), bez toho, aby tieto osobné okolnosti museli súvisieť so stavom alebo so znakmi predmetu kúpy?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku:

Musí byť nesplnenie požiadaviek, ktoré sa zakladajú na okolnostiach spočívajúcich v osobe spotrebiteľa (tu: jeho spokojnosť s nadobudnutým tovarom), zistiteľné na základe objektívnych okolností?

Citované predpisy práva Únie

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES (Ú. v. EÚ L 304, 2011, s. 64) (ďalej len „smernica 2011/83“), článok 2 bod 14

Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/771 z 20. mája 2019 o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o predaji tovaru, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) 2017/2394 a smernica 2009/22/ES a zrušuje smernica 1999/44/ES (Ú. v. EÚ L 136, 2019, s. 28) (ďalej len „smernica 2019/771“), článok 2 bod 12

Smernica 1999/44/ES Európskeho parlamentu a Rady z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar (Ú. v. ES L 171, 1999, s. 12; Mim. vyd. 15/004, s. 223) (ďalej len „smernica 1999/44“), článok 6 ods. 1 a 2

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“) (Ú. v. EÚ L 149, 2005, s. 22) (ďalej len „smernica 2005/29“), článok 3 ods. 2 a 4, článok 7 ods. 5, odôvodnenie 10 tretia veta a odôvodnenie 15

Citované vnútroštátne právne predpisy

Bürgerliches Gesetzbuch (BGB) (Občiansky zákonník; ďalej len „BGB“), najmä § 443 ods. 1 a § 479 ods. 1 druhá veta

Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (UWG) (zákon proti nekalej hospodárskej súťaži; ďalej len „UWG“), najmä § 3, § 3a, § 8 ods. 1 prvá veta, § 11

Krátke zhrnutie skutkového stavu a konania vo veci samej

- 1 Žalobkyňa vo svojom internetovom obchode predáva športové potreby a výrobky pre fitness. Žalovaná prostredníctvom kamenných predajní a internetových obchodov predáva športové potreby a výrobky pre fitness značky „LACD“. Prinajmenšom do roku 2013 umiestňovala na svoje tričká visačky (Hang-Tags), na ktorých bol vytlačený nasledujúci text:

„LACD Warranty

Every LACD product comes with our own lifetime guarantee. If you are not completely satisfied with any of our products, please return it to your specialist dealer from whom you purchased it. Alternatively, you can return it to ‚LACD‘ directly but remember to tell us where and when you bought it.“

- 2 V auguste 2018 si žalobkyňa prostredníctvom testovacej kupujúcej kúpila v internetovom obchode „OUTDOOR-WORKS“ dve tričká žalovanej.
- 3 Žalobkyňa tvrdila, že na visačkách umiestnených na tričkách sa nachádzala „LACD Warranty“. Uvádza, že údaje nevyhovovali zákonným požiadavkám na záručný list.
- 4 Žalobkyňa sa voči žalovanej súdne domáhala zdržania sa konania. Žalovaná proti žalobe oponovala a vznesla námietku premlčania (§ 11 UWG).

- 5 Landgericht (krajinský súd, Nemecko) žalobu zamietol. Odvolací súd odvolaniu vyhovel.
- 6 Žalovaná sa pomocou opravného prostriedku „Revision“ povoleného odvolacím súdom domáha potvrdenia rozsudku Landgericht (krajinský súd), ktorým bola žaloba zamietnutá. Žalobkyňa navrhuje opravný prostriedok „Revision“ zamietnuť.

Krátke odôvodnenie podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 7 1. Spor sa týka otázky, či je prísľub žalovanej uvedený na visačkách záručným listom. Ak by to tak bolo, tento prísľub by nespĺňal zákonné požiadavky § 479 ods. 1 prvej vety BGB a predstavoval by nekalú obchodnú prax podľa § 3 ods. 1 a § 3a UWG. Potom by žalovanú bolo možné žalovať o zdržanie sa konania (§ 8 ods. 1 UWG).
- 8 2. Po napadnutom postupe žalovanej v auguste 2018 a vydaní odvolacieho rozsudku sa zmenilo tak právo Únie relevantné v tomto spore, ako aj vnútroštátne právo slúžiace na jeho prebratie. Smernica 1999/44 bola s účinnosťou od 1. januára 2022 zrušená a nahradená smernicou 2019/771, ktorá sa uplatňuje na zmluvy uzavreté po 1. januári 2022. § 479 ods. 1 BGB bol prostredníctvom Gesetz zur Regelung des Verkaufs von Sachen mit digitalen Elementen und anderer Aspekte des Kaufvertrags (zákon o úprave predaja vecí s digitálnymi prvkami a iných aspektov kúpnej zmluvy) z 25. júna 2021 (BGBl. I, s. 2133) s účinnosťou od 1. januára 2022 formulovaný nanovo.
- 9 3. § 479 BGB upravuje požiadavky na záručný list. V znení účinnom do 31. decembra 2021 sa ním preberal článok 6 ods. 2 smernice 1999/44 a v znení účinnom od 1. januára 2022 sa ním preberá článok 17 ods. 2 tretia veta smernice 2019/771 a upravuje pritom osobitné aspekty nekalých obchodných praktík vo forme informačných požiadaviek (pozri článok 3 ods. 4 a odôvodnenie 10 tretiu vetu smernice 2005/29). § 443 ods. 1 BGB so zreteľom na staré znenie § 479 ods. 1 BGB slúžil do 31. decembra 2021 na prebratie pojmu záruka v článku 1 ods. 2 písm. e) a článku 6 ods. 1 smernice 1999/44 do nemeckého práva a od 1. januára 2022 má so zreteľom na nové znenie § 479 ods. 1 BGB svoj základ v pojme obchodná záruka v článku 2 bode 12 smernice 2019/771. Vo svojom súčasnom znení účinnom od 13. júna 2014 slúži § 443 ods. 1 BGB aj na prebratie pojmu obchodná záruka v článku 2 bode 14 smernice 2011/83.
- 10 4. Keďže trička s visačkami boli dodané testovacej kupujúcej poverenej žalobkyňou, senát vychádza z toho, že v prípade nákupu tričiek ide o predaj spotrebného tovaru v zmysle článku 1 ods. 1 a 2 písm. a) až c) smernice 1999/44, resp. o kúpnu zmluvu medzi spotrebiteľom a predávajúcim v zmysle článku 3 ods. 1, článku 2 bodov 1 až 3 smernice 2019/771.
- 11 5. Údaje, ktoré pre záručný list vyžadujú článok 6 ods. 2 smernice 1999/44, resp. článok 17 ods. 2 tretia veta smernice 2019/771 a ktoré sú obsiahnuté v § 479

ods. 1 druhej vete BGB, musí vyhlásenie vytlačené na visačkách obsahovať len v prípade, že ide o záruku v zmysle § 479 ods. 1 a § 443 ods. 1 BGB. Senát si kladie otázku, či prísľub žalovanej, že kupujúci môže kúpený výrobok vrátiť, ak s ním nie je úplne spokojný, predstavuje takúto záruku.

- 12 a) Senát nemá pochybnosti o tom, že pri výklade § 443 ods. 1 BGB v súlade so smernicou spokojnosť spotrebiteľa s kúpeným výrobkom nepredstavuje vlastnosť predmetu kúpy, ktorá môže byť predmetom záruky, v zmysle § 443 ods. 1 prvého prípadu BGB. Za akosť veci sa podľa nemeckého práva považujú všetky faktory, ktoré sú vlastné veci samotnej, ako aj všetky vzťahy veci k jej okoliu, ktoré majú podľa ponímania okruhu odberateľov vplyv na jej hodnotenie.
- 13 Z pojmu vlastností v článku 1 ods. 2 písm. e) smernice 1999/44 a v článku 2 bode 12 smernice 2019/771 podľa názoru senátu nevyplýva nič iné. Podľa tohto pojmu tvoria vlastnosť spotrebiteľskej veci, resp. tovaru, ktorá zakladá záruku, len také okolnosti, ktoré s ňou majú objektívny vzťah; subjektívne požiadavky spotrebiteľa na predmet kúpy, ktorý je sám osebe v súlade so zmluvou, nepostačujú.
- 14 (1) Podľa znenia ustanovení smernice sa síce záruka viaže na údaje predávajúceho alebo výrobcu uvádzané v záručnom liste alebo v príslušnej reklame. Z toho však nevyplýva, že predmetom záruky môže byť čokoľvek. Vyhlásenie poskytovateľa záruky musí skôr obsahovať údaj o tom, že spotrebný tovar zodpovedá určitým charakteristikám, resp. že má určité vlastnosti. Z toho vyplýva, že tieto údaje sa musia týkať znakov alebo vzťahov samotnej veci.
- 15 (2) Z kontextu právnej úpravy smernice 1999/44 a smernice 2019/771 vyplýva, že vlastnosti zakladajúce záruku sa vzťahujú na okolnosti, ktoré môžu zakladať vadu predmetu kúpy a majú tak vzťah k samotnému kúpenému výrobku.
- 16 V článku 2 ods. 2 písm. a) a d) smernice 1999/44 sa vlastnosti tovaru uvádzajú ako kritérium jeho súladu so zmluvou. Smernica 1999/44 pritom podľa jej odôvodnenia 21 prvej vety obsahuje aj ustanovenia o zárukách, pretože pre určité kategórie tovaru predávajúci a výrobcovia ponúkajú záruky na tovar, ktoré chránia spotrebiteľa pred akoukoľvek vadou, ktorá sa objaví v rámci určitej lehoty. Z toho vyplýva, že vlastnosti sa týkajú stavu predmetu kúpy v súlade so zmluvou.
- 17 To isté vyplýva z článku 2 bodu 12 smernice 2019/771. Podľa tohto ustanovenia môžu byť predmetom záruky nielen vlastnosti tovaru, ale aj akékoľvek iné požiadavky, ktoré nie sú súčasťou zákonnej záruky [v nemeckom znení „andere nicht mit der Vertragsmäßigkeit verbundene Anforderungen“]. Tento ďalší prvok umožňuje vyvodiť záver, že vlastnosti zakladajúce záruku majú – pre súlad so zmluvou smerodajnú – faktickú väzbu k predmetu kúpy. Tomu nebráni, že podľa článku 6 smernice 2019/771 môžu subjektívne požiadavky na súlad so zmluvou viesť k tomu, že tovar nezodpovedá kúpnej zmluve, pretože kritériá uvedené v tejto zmluve sa vzťahujú na objektívne okolnosti, ktoré súvisia so samotným predmetom kúpy.

- 18 b) So zreteľom na právo Únie je otázne, či spokojnosť spotrebiteľa s predmetom kúpy predstavuje „inú požiadavku, ktorá nie je súčasťou zákonnej záruky“ v zmysle § 443 ods. 1 prípadu 2 BGB / článku 2 bodu 14 smernice 2011/83, resp. „iné požiadavky, ktoré nie sú súčasťou zákonnej záruky“ (článok 2 bod 12 smernice 2019/771), ktorá ako predmet záruky zakladá informačné povinnosti podľa § 479 ods. 1 druhej vety BGB.
- 19 (1) Vnútroštátny zákonodarca prvok „iných požiadaviek, ktoré nie sú súčasťou zákonnej záruky“ zapracoval do znenia § 443 ods. 1 BGB účinného od 13. júna 2014 s cieľom prebrať pojem obchodnej záruky v článku 2 bode 14 smernice 2011/83. Zároveň prijal rozhodnutie, že vytvorí jednotný pojem záruky, ktorým preberie na jednej strane článok 1 ods. 2 písm. e) smernice 1999/44 a článok 2 bod 14 smernice 2011/83 na strane druhej. So zreteľom na to rozšíril vnútroštátny pojem záruky nad rámec normatívov článku 1 ods. 2 písm. e) smernice 1999/44 a tým rozšíril oblasť pôsobnosti informačnej povinnosti podľa § 479 ods. 1 druhej vety starého znenia BGB.
- 20 (2) (aa) Avšak pokiaľ prvok „iných požiadaviek, ktoré nie sú súčasťou zákonnej záruky“ nemá základ v smernici 1999/44, riadi sa výklad vnútroštátnym právom. Mimo oblasti pôsobnosti smernice v zásade neexistuje povinnosť vykladať vnútroštátnu normu v súlade so smernicou (rozsudok zo 16. júla 1998, ICI, C-264/96, EU:C:1998:370, bod 34). Avšak rozhodnutie vnútroštátneho zákonodarcu, že pri preberaní smernice 2011/83 vytvorí jednotný pojem záruky, musí byť zohľadnené prostredníctvom jednotného výkladu v intenciách pojmu záruky v článku 2 bode 14 smernice 2011/83. So zreteľom na to je na vykladanie prvku „iné požiadavky, ktoré nie sú súčasťou zákonnej záruky“ [v nemeckom znení „andere als die Mängelfreiheit betreffende Anforderungen“ v článku 2 bode 14 smernice 2011/83 povolaný Súdny dvor Európskej únie, aby tak vo vnútroštátnom práve zabezpečil vymedzenie pojmu zodpovedajúce právnej úprave práva Únie.
- 21 (bb) Výklad prvku „iné požiadavky, ktoré nie sú súčasťou zákonnej záruky“ v súlade s právom Únie sa okrem toho vyžaduje aj so zreteľom na to, že pojem záruky v § 443 ods. 1 BGB od 1. januára 2022 slúži aj na prebratie článku 2 bodu 12 smernice 2019/771. Prvok „andere nicht mit der Vertragsmäßigkeit verbundene Anforderungen [iné požiadavky, ktoré nie sú súčasťou zákonnej záruky]“ v článku 2 bode 12 smernice 2019/771 sa obsahovo zhoduje s prvkom „andere als die Mängelfreiheit betreffende Anforderungen [iné požiadavky, ktoré nie sú súčasťou zákonnej záruky]“ v článku 2 bode 14 smernice 2011/83.
- 22 (3) Vzniká otázka, či môže ísť o „inú požiadavku, ktorá nie je súčasťou zákonnej záruky“, keď sa povinnosť poskytovateľa záruky viaže na okolnosti spočívajúce v osobe spotrebiteľa, najmä na jeho subjektívny postoj k predmetu kúpy (tu: spokojnosť s predmetom kúpy ponechaná na ľubovôli spotrebiteľa), bez toho, aby tieto osobné okolnosti museli súvisieť so stavom alebo so znakmi predmetu kúpy. To je predmetom prvej prejudiciálnej otázky.

- 23 (aa) Zo znenia ustanovení smernice nevyplýva jednoznačne, či sa požiadavky musia dotýkať objektívnych daností predmetu kúpy alebo sa môžu vzťahovať aj na subjektívny postoj spotrebiteľa ku kúpenému výrobku. V prospech chápania v prvom uvedenom zmysle by mohlo svedčiť, že tovar musí spĺňať tieto požiadavky. Na chápanie v druhom uvedenom zmysle by mohla poukazovať skutočnosť, že požiadavky môžu vyplývať aj z normatívo poskytovateľa záruky. Také normatívy sa v zásade môžu týkať tak samotného predmetu kúpy, ako aj osobného vzťahu kupujúceho k predmetu kúpy.
- 24 (bb) Výklad bez pochybností nedovoľuje taktiež ani kontext právnej úpravy. Prvok „iné požiadavky, ktoré nie sú súčasťou zákonnej záruky“ v článku 2 bode 14 smernice 2011/83, resp. prvok „iné požiadavky, ktoré nie sú súčasťou zákonnej záruky“ v článku 2 bode 12 smernice 2019/771 je uvedený ako ďalší predmet záruky popri prvku „vlastnosti“. Táto okolnosť na jednej strane pripúšťa výklad, že tieto požiadavky sa týkajú okolností, ktoré sú rovnako ako v prípade vlastnosti predmetu kúpy v súvislosti s objektívnymi danosťami predmetu kúpy, ale – ako napríklad prvky akosti, ktoré sa objavia v budúcnosti – nemôžu zakladať vadu. Na druhej strane tento prvok možno chápať ako kritérium vymedzenia tým spôsobom, že na rozdiel od vlastnosti predmetu kúpy sa požiadavky nemusia viazať na objektívne danosti predmetu kúpy, ale – ako nespokojnosť s kúpeným výrobkom ponechaná na ľubovôli kupujúceho – sa týkajú aj okolností spočívajúcich v osobe nadobúdateľa a môžu sa tak vzťahovať tak na objekt, ako aj na osobu.
- 25 Okolnosť, že normotvorca Únie používa pojem požiadaviek v právnej úprave článkov 6 a 7 smernice 2019/771, nepripúšťa jednoznačný výklad v jednom alebo druhom zmysle. Podľa týchto ustanovení môžu súlad tovaru so zmluvou určovať nielen objektívne požiadavky (článok 7), ale aj subjektívne požiadavky (článok 6). Subjektívne požiadavky sa síce tiež týkajú znakov predmetu kúpy. Z toho však nemožno bez ďalšieho vyvodit' záver, že v rámci pojmu záruky podľa článku 2 bodu 12 smernice 2019/771 (a pojmu záruky podľa článku 2 bodu 14 smernice 2011/83) musia mať požiadavky na predmet kúpy ten istý referenčný bod.
- 26 (cc) V prospech širokého výkladu prvku „iné požiadavky, ktoré nie sú súčasťou zákonnej záruky“ v smernici 2011/83 a prvku „iné požiadavky, ktoré nie sú súčasťou zákonnej záruky“ v smernici 2019/771 zahŕňajúceho aj subjektívne okolnosti spočívajúce v osobe kupujúceho by mohol svedčiť cieľ právnej úpravy týchto smerníc. Obe majú za cieľ – rovnako ako smernica 1999/44 – dosiahnutie vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa (odôvodnenie 65 prvá veta smernice 2011/83; odôvodnenie 10 štvrtá veta smernice 2019/771; odôvodnenie 1 smernice 1999/44). Spotrebiteľ vždy, aj v prípade, že sa záručná udalosť viaže na jeho nespokojnosť alebo na iné okolnosti spočívajúce v jeho osobe, potrebuje informácie stanovené v smerniciach, aby poznal rozsah svojich zákonných práv a zistil, či ide o záručnú udalosť, aké práva mu zo záruky vyplývajú a ako môže tieto presadiť.

- 27 (4) Pokiaľ okolnosti spočívajúce v osobe spotrebiteľa (tu: spokojnosť s kúpeným tovarom) predstavujú požiadavky, ktoré môžu byť predmetom záruky v zmysle článku 2 bodu 14 smernice 2011/83 a článku 2 bodu 12 smernice 2019/771, vzniká otázka, či neexistencia týchto subjektívnych požiadaviek musí byť zistiteľná pomocou objektívnych okolností. To je predmetom druhej prejudiciálnej otázky.
- 28 Senát sa prikláňa k zápornej odpovedi na túto otázku. O záručnú udalosť ide aj vtedy, keď predávajúci alebo výrobca nemôže na základe objektívnych okolností overiť, či tovar zaostáva za subjektívnymi požiadavkami kupujúceho. Spotrebiteľovi sa tým uľahčuje vymáhanie práv zo záruky pod zámienkou záručnej udalosti. To vo výsledku vedie k tomu, že práva zo záruky môže využívať podľa svojej ľubovôle, aj keby predpoklady pre záručnú udalosť – v tomto prípade jeho osobná nespokojnosť s predmetom kúpy – v skutočnosti neboli naplnené. Poskytovateľ záruky sa však v tomto ohľade nezdá byť hodný ochrany. Jemu je ponechané na vôľu, aby svoju povinnosť vo vzťahu k záručnej udalosti viazal na objektivizovateľné predpoklady – napríklad na preukázateľné odôvodnenie, prečo je spotrebiteľ nespokojný predmetom kúpy.
- 29 6. Prejudiciálne otázky sú podstatné pre rozhodnutie vo veci.
- 30 a) Ak by sľub žalovanej na visačkách umiestnených na tričkách nepredstavoval záručný list v zmysle § 443 ods. 1 BGB, žalovaná by nekonala v rozpore so starým znením § 479 ods. 1 druhej vety BGB a nedopustila by sa tak porušenia úpravy správania na trhu v zmysle § 3a UWG. V tomto prípade by vec bola zrelá na konečné rozhodnutie a senát by musel zrušiť odvolací rozsudok v časti, v ktorej bolo rozhodnuté v neprospech žalovanej, a odvolanie žalobkyne by musel zamietnuť.
- 31 b) Naproti tomu ak by prísľub žalovanej, že zákazník môže kúpený výrobok v prípade nespokojnosti vrátiť, predstavoval záruku za inú požiadavku, ktorá nie je súčasťou zákonnej záruky, v zmysle § 443 ods. 1 druhého prípadu BGB, jej údaje by nepostačovali na splnenie informačnej povinnosti podľa § 479 ods. 1 druhej vety BGB. V tomto prípade by sa žalovaná z dôvodu spáchaného porušenia právnej úpravy správania na trhu podľa starého znenia § 479 ods. 1 druhej vety BGB a hroziaceho porušenia nového znenia § 479 ods. 1 druhej vety BGB dopustila nekalej obchodnej praxe v zmysle § 3 ods. 1 UWG postihovanej prostredníctvom skutkovej podstaty porušenia zákona podľa § 3a UWG. Smernica 2005/29 by nebránila takémuto sankcionovaniu v rámci právnej úpravy nekalej súťaže: Zmluvné informačné povinnosti v § 479 ods. 1 druhej vete BGB nespádajú pod oblasť pôsobnosti článku 7 ods. 5 a odôvodnenia 15 smernice 2005/29, pretože sa netýkajú obchodnej komunikácie v zmysle týchto ustanovení. Pod obchodnou komunikáciou sa rozumie každá forma komunikácie určená priamo alebo nepriamo na propagáciu tovaru, služieb alebo imidžu spoločnosti, organizácie alebo osoby, ktorá vykonáva komerčnú, priemyselnú alebo umeleckú činnosť alebo regulované povolanie (pozri rozsudok zo 14. júla 2016, Verband Sozialer Wettbewerb, C-19/15, EU:C:2016:563, body 25 a nasl.). Pre nedostatok

podporovania odbytu výrobkov alebo imidžu podnikateľa obchodná komunikácia v zásade nezahŕňa informačné povinnosti, ktoré slúžia na iné účely alebo musia byť splnené v priebehu uzatvárania alebo realizácie zmluvy.

- 32 Nezávisle od toho odôvodnenie 15 šiesta veta smernice 2005/29 dovoľuje sankcionovať porušenie vnútroštátnych informačných povinností podľa zmluvného práva, aj pokiaľ – ako ustanovenie starého znenia § 479 ods. 1 druhej vety BGB o informačných povinnostiach v prípade záruky za iné požiadavky, ktoré nie sú súčasťou zákonnej záruky – idú nad rámec minimálnych noriem zakotvených v práve Únie. K takémuto sankcionovaniu nemôže dochádzať len v rámci zmluvných nárokov spotrebiteľa, ale aj v rámci práva nekalej súťaže prostredníctvom skutkovej podstaty porušenia práva podľa § 3a UWG. Keďže podľa článku 3 ods. 2 smernice 2005/29 sú informačné povinnosti podľa zmluvného práva vyňaté z oblasti pôsobnosti smernice, smernica v tomto smere nemôže rozvíjať brániace účinky.

PRACOVNÝ DOKUMENT